

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 218/2026-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Michalom Hrivnákom, advokátom, Krížna 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-14C/14/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/14/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV sa **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/14/2023 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré mu **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevýhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 218/2026 zo 14. apríla 2026 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú ústavnému súdu 18. decembra 2025 (doplnenou na základe

výzvy ústavného súdu podaním doručeným 27. februára 2026, pozn.), ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/14/2023 [predtým vedenom pod sp. zn. 14C/14/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“), pričom pasívne legitimovaný subjekt označil samotný sťažovateľ s prihliadnutím na časové hľadisko a tzv. reformu súdnej mapy v Slovenskej republike]. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou ešte okresnému súdu 17. mája 2023 domáha od Slovenskej republiky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu ako príslušníkovi Hasičského a záchranného zboru mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho rozvrhovania služobných zmien z dôvodu pochybenia pri transpozícii smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času. Žalovaná sa k podanej žalobe na základe výzvy mestského súdu z 26. septembra 2023 vyjadrila podaním doručeným 15. decembra 2023 a k replike sťažovateľa zo 14. marca 2024 predložila dupliku 18. apríla 2024. Podľa sťažovateľa mestský súd zostal v ďalšom období absolútne nečinný, a to aj napriek tomu, že podaním z 11. februára 2025 mestský súd informoval o aktuálnej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Bratislave v obdobných prípadoch. S prihliadnutím na viac ako 22 mesiacov trvajúcu nečinnosť mestského súdu a absenciu nariadenia termínu súdneho pojednávania vyjadril presvedčenie, že dochádza nielen k zbytočným prietahom, ale aj k odmietnutiu spravodlivosti (v doplnení ústavnej sťažnosti zúžil rozsah namietaných práv o základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pozn.).

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podľa sťažovateľa napadnuté konanie nie je právne ani skutkové zložené, k vzniku prietahov neprispel a ich existenciu spôsobil najmä postup mestského súdu. Na podklade uvedeného odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

4. Predsedníčka mestského súdu zopakovala aj sťažovateľom uvedenú chronológiu priebehu napadnutého konania a vyjadrila presvedčenie, že mestský súd priebežne konal, avšak posúdenie ponecháva na rozhodnutí ústavného súdu, pričom poukázala, že sťažovateľ nepodal žiadosť o určenie termínu súdneho pojednávania a ani urgenciu, a preto podanie ústavnej sťažnosti považuje za jeho účelové správanie.

5. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať vyjadrenie mestského súdu sťažovateľovi na repliku, keďže jeho vyjadrenia sú objektívne overiteľné z obsahu zadováženého súdneho spisu, a preto prípadná replika nemá vecný potenciál ovplyvniť rozhodnutie ústavného súdu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

7. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

8. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že napadnuté konanie nie je právne ani skutkovo zložitá a patrí k bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (IV. ÚS 531/2025, I. ÚS 28/2026, I. ÚS 88/2026). V správaní sťažovateľa neboli zistené tak závažné skutočnosti, ktoré by negatívne vplývali na dĺžku napadnutého konania.

9. Pokiaľ ide o postup mestského súdu v napadnutom konaní, bez potreby podrobných analýz jednotlivých úkonov je pre ústavný súd podstatné, že aj keď spočiatku v napadnutom konaní postupoval pomerne plynulo a vykonával úkony spojené s podanou žalobou (§ 167 Civilného sporového poriadku), po doručení dupliky žalovanej 18. apríla 2024 zostal viac ako dva roky absolútne nečinný a v predloženom súdnom spise sa od podania sťažovateľa doručeného mestskému súdu 11. februára 2025 nenachádza žiadne ďalšie podanie ani úkon smerujúci k prejednaniu veci. Práve s prihliadnutím na viacročnú nečinnosť mestského súdu neobstojí ani jeho argumentácia o nevyčerpaní žiadosti o nariadenie pojednávania sťažovateľom, avšak uvedené ústavný súd len čiastočne zohľadnil pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

10. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

11. Keďže v napadnutom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté, ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

12. Sťažovateľ sa domáha, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 2 000 eur. Vzhľadom na konštatovanú viac ako dvojročnú nečinnosť mestského súdu, datovanie napadnutého konania, správanie sťažovateľa, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, majú na pamäti, že cieľom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocítovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou

zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľovi finančné zadost'účinenie 1 000 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

13. Ústavný súd priznal sťažovateľovi podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde náhradu trov právneho zastúpenia (bod 4 výroku tohto nálezu) za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 371 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 14,84 eur, t. j. spolu 771,68 eur [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Priznanú odmenu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil o 23 % daň z pridanej hodnoty, t. j. o sumu 177,49 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa sám preukázal skutočnosť, že je platiteľom tejto nepriamej dane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu